

USNESENÍ

Krajský soud v Brně ve veřejném zasedání konaném dne 23. března 2023 o odvolání obžalovaného **F.T.**, narozeného XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 21. listopadu 2022, č. j. 2 T 125/2021-783, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se odvolání zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný F.T. uznán vinným 1. přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020, 2. přečinem krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, 3. přečinem krádež dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020, 4. přečinem úvěrový podvod podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku a těchto trestných činů se dopustil jednáním spočívajícím v tom, že

1. v blíže nezjištěné době počátku listopadu 2019 v Němčičkách, pod falešnou záminkou nutnosti zaplacení bankovního převodu peněz ze zahraničí a rezervačního poplatku na zakoupení rodinného domu, využil toho, že jeho sousedka Z.S., se kterou nejméně od června 2019 navázal bližší vztah, není schopna se plnohodnotně sama rozhodovat, ani projevit přání, není schopna domýšlet důsledky nakládání se svým majetkem, je osobou ze strany obžalovaného snadno ovlivnitelnou, s podstatně oslabenou schopností vlastního uvažování, navíc trpící praktickou hluchotou a přesvědčil Z.S., aby nejprve telefonicky požádala svoji sestru poškozenou M.P., o zapůjčení peněz obžalovanému, následně se společně se Z.S. setkali s poškozenou M.P. v obchodním centru Vaňkovka v Brně a oba poškozené tvrdili, že obžalovaný má miliony v zahraničí a aby tyto peníze získal, tak musí zaplatit poplatky, přičemž obžalovaný dne 7. 11. 2019 v Brně na ulici Pekařská za přítomnosti Z.S. převzal osobně od M.P. finanční hotovost ve výši 130.000 Kč, kdy tuto měl vrátit do 31. 1. 2020, což neučinil, přičemž takto jednal při vědomí své špatné finanční situace a tedy při vědomí, že nebude schopen půjčku vrátit, čímž poškozené M.P., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 130.000 Kč,

2. dne 13. 12. 2020 v Němčičkách využil toho, že jeho sousedka poškozená Z.S., se kterou nejméně od června 2019 navázal bližší vztah, není schopna se plnohodnotně sama rozhodovat, ani projevit přání, není schopna domýšlet důsledky nakládání se svým majetkem, je osobou ze strany

obžalovaného snadno ovlivnitelnou, není vůbec schopna pracovat s počítačem, internetem, ani žádnými počítačovými programy, má podstatně oslabenou schopnost vlastního uvažování, navíc trpí praktickou hluchotou a že mu poškozená umožnila nakládat s penězi na jejím bankovním účtu č. XXXXX/XXXXX, neboť již dříve na počátku září 2019 mu předala část přístupových údajů k internetovému bankovníctví, s nímž sama vůbec neuměla pracovat a zadal poté, co mu poškozená ukázala PIN došlý na její mobilní telefon, do internetového bankovníctví k tomuto jejímu bankovnímu účtu vedenému u ČSOB a. s. platbu ve výši 17.365,02 Kč ve prospěch bankovního účtu číslo č. 1381822319/XXXXX s variabilním symbolem XXXXX, která byla dne 13. 12. 2020 připsána na bankovní účet majitele Obec Němčičky s textem "platba OÚ Němčičky náhrada nákladů řízení", kdy se jednalo o úhradu nákladů řízení, které obžalovaný dlužil obci Němčičky, čímž poškozené Z.S., nar. XXXXX, způsobil škodu v celkové výši 17.365,02 Kč,

3. dne 9. 9. 2019 využil toho, že jeho sousedka poškozená Z.S., se kterou nejméně od počátku června 2019 navázal bližší vztah, není schopna se plnohodnotně sama rozhodovat, ani projevit přání, není schopna domýšlet důsledky nakládání se svým majetkem, je osobou ze strany obžalovaného snadno ovlivnitelnou, s podstatně oslabenou schopností vlastního uvažování, není vůbec schopna provádět jakékoliv operace se svou platební kartou, tedy není ani schopna vybírat pomocí karty finanční hotovost z bankomatu, ani na pobočce banky, navíc je osobou trpící praktickou hluchotou, přiměl a instruoval poškozenou, aby pomocí platební karty vedené k jejímu bankovnímu účtu číslo XXXXX/XXXXX, vedenému u Československé obchodní banky, a.s., vybrala zřejmě na bližší nezjištěné pobočce z tohoto účtu nadlimitní částku 57.000 Kč, částku 5.000 Kč si poškozená ponechala, a částku 52.000 Kč v hotovosti ihned předala obžalovanému, který s ní naložil ve svůj prospěch tak, že hotovost ve výši 52.000 Kč si odnesl a téhož dne ji vložil na bankovní účet č. 2200959100 vedený u Fio banka a. s. patřící společnosti Lavison SE, jejímž je jediným jednatelem a tudíž jediným disponentem uvedeného účtu této společnosti, čímž poškozené Z.S., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 52.000 Kč,

4. v první polovině měsíce května 2021 v Němčičkách zneužil toho, že jeho sousedka poškozená Z.S., se kterou nejméně od června 2019 navázal bližší vztah, není schopna se plnohodnotně sama rozhodovat, ani projevit přání, není schopna domýšlet důsledky nakládání se svým majetkem, je osobou ze strany obžalovaného snadno ovlivnitelnou, má podstatně oslabenou schopnost vlastního uvažování, navíc trpí praktickou hluchotou s vědomím, že u Okresního soudu v Břeclavi bylo vedeno řízení o omezení svéprávnosti a o opatrovnictví poškozené, která byla rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 29. 10. 2021, pravomocným dne 3. 2. 2021, č. j. 13Nc 24012/2019-109 omezena ve svéprávnosti tak, že není po dobu pěti let od právní moci rozsudku způsobilá mimo jiné uzavírat smlouvy či činit právní jednání, kterými by se zavazovala k dlouhodobým opakovaným plněním, a poškozenou přesvědčil, aby si vzala úvěr ve výši 45.000 Kč u společnosti EC Financial Services a.s., IČ: 24243744, se sídlem Pražská 636, Dolní Břežany, přičemž poškozená dne 18. 5. 2021 ve 13:30 hodin v Němčičkách za přítomnosti obžalovaného, se zástupcem uvedené společnosti uzavřela smlouvu o úvěru č. 0356822, kdy ve smlouvě byl uveden telefonní kontakt 723 121 531 a e-mailový kontakt: XXXXX@XXXXX, kdy jde o kontakty na obžalovaného, přičemž takto jednal v úmyslu se sám obohatit, kdy zamlčel, že

poškozená byla omezena ve svéprávnosti a že skutečným žadatelem o úvěr je on, i to, že nebude schopen, vzhledem ke své špatné finanční situaci, úvěr řádně splácet, čímž společnosti EC Financial Services a.s., IČ: 24243744, se sídlem Pražská č. p. 636, 252 41 Dolní Břežany, způsobil škodu ve výši 21.458 Kč.

2. Obžalovaný byl odsouzen podle § 209 odst. 3 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020 k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, a to přečiny podvodu podle § 209 odstavec 1, 3 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020 v bodě 1., krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku v bodě 2., krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020, v bodě 3. výroku tohoto rozsudku a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 1. 4. 2021, sp. zn. 1T 170/2020, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6. 2021, sp. zn. 7 To 111/2021.

3. K souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců a pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, 3 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020 byl obžalovanému uložen souhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 1 roku.
4. Dále byl podle § 337 odst. 1 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku odsouzen k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku za přečin úvěrového podvodu dle § 211 odstavec 1 trestního zákoníku v bodě 4. výroku tohoto rozsudku a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 23. 3. 2022, sp. zn. 3 T 4/2022, přičemž pro výkon uloženého trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, 3 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen souhrnný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 30 měsíců.
5. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byly zrušeny výroky o trestech z rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 1. 4. 2021, sp. zn. 1 T 170/2020 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 17. 6., sp. zn. 7 To 111/2021 a rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 23. 3. 2022, sp. zn. 3 T 4/2022, jakož i všechna další rozhodnutí předpokládaná v tomto ustanovení zákona. P
6. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu poškození:
  - EC Financial Services a. s., IČ 24248744, se sídlem Pražská 636, Dolní Břežany
  - M.P., narozená XXXXX, bytem XXXXX
  - Z.S., narozená XXXXX, bytem XXXXX
  -

byli odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

7. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný F.T. odvolání, a toto odvolání podal jednak sám se svým písemným podáním a jednak odůvodnění prostřednictvím svého obhájce. Obžalovaný nesouhlasí ve svém odvolání se skutkovými a právními závěry nalézacího soudu. Pokud jde o skutek pod bodem 1. pak namítá, že zápůjčka byla poškozené M.P. v plné výši vrácena, a to osobou, která o zápůjčku žádala, tj. Z.S.. Obžalovaný namítá, že v době zápůjčky byla Z.S. plně svéprávná a způsobilá se právně zavazovat. Nesouhlasí se závěrem soudu, kterou Z.S. vyňal z účasti na daném právním jednání, a proto je tento výrok nepřezkoumatelný a také nesprávný. Rovněž tak namítá tendenčnost výpovědi svědkyně P.. Ve vztahu ke skutku pod bodem 2. obžalovaný namítá, že ke dni 13. prosince 2020 byla Z.S. plně svéprávná a souhlasila, aby předmětnou platbu provedl, což se stalo v době, kdy oba byli v partnerském vztahu. Obžalovaný tedy namítá, že jednal v souladu s přáním své přítelkyně. Obžalovaný dále namítá, že poškozená Z.S. mu umožnila nakládat s penězi na svém bankovním účtu a pokud tedy platbu provedl s jejím souhlasem, pak toto jednání nemůže být trestným činem, kdy namítá, že PIN kód přišel právě na její mobilní telefon, a proto musela o platbě vědět. Pokud jde o skutek pod bodem 3., obžalovaný vytýká nalézacímu soudu neúplná skutková zjištění a namítá, že nejméně částku 17.160 Kč odeslal na účet společnosti APP UMBRELLA, a. s. ve prospěch Z.S. a minimálně v rozsahu této částky se tedy krádeže dopustit nemohl. Dále namítá nesprávné zjištění tvrzeného výběru hotovosti v částce 28.796,15 Kč, která neodpovídá bankovkám, které lze z bankomatu vybrat. Obžalovaný pak navrhl odvolacímu soudu, aby vyzval společnost APP UMBRELLA, a.s. ke sdělení jaké částky byly v průběhu září a října 2019 připsány na jakýkoli účet, zejména však účet s kryptoměnou. Ke skutku pod bodem 4. poukazuje obžalovaný na skutečnost, že telefonáty byly realizovány až po uzavření smlouvy o úvěr, a proto jimi nelze prokázat, že by se jakkoli účastnil uzavření předmětné úvěrové smlouvy. Vytýká tedy nalézacímu soudu, že jeho skutkový je pouze domněnkou, která není prokázána žádným Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

přímým důkazem, ani řetězcem důkazů nepřímých. Poukazuje na zjištění, že by jednání o úvěru se do tohoto nijak nezapojoval. Proto uzavírá, že se nemohl dopustit úvěrového podvodu jakýmkoli jednáním při sjednávání úvěrové smlouvy. Rovněž tak obžalovaný vytýká nalézacímu soudu, že až nekriticky hodnotil výpověď dcery Z.S., tedy svědkyně S. a namítá, že právě tato se k ní finančně poškozenou Z.S. zneužívá a parazituje na ní a měla tedy eminentní zájem na tom, aby jeho osobu poškodila a znevěrohodnila. Obžalovaný ve svém odvolání navrhl, aby Krajský soud v Brně napadený rozsudek zrušil a obžalovaný, aby byl zproštěn, neboť skutky pod body 1. a 2. nejsou trestným činem a skutky 3. a 4. se nestaly, respektive nebyly spáchány obžalovaným.

8. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
9. S ohledem na obsah podaného odvolání přezkoumal odvolací soud výrok o vině i trestu a dospěl k následujícím závěrům. V rámci veřejného zasedání pak obhajoba navrhla zpracování revizního znaleckého posudku k osobě poškozené Z.S.. Odvolací soud nedospěl k závěru, že by byly splněny podmínky pro provedení tohoto navrženého důkazu, neboť řízení před soudem nalézacím znalecký posudek zpracován byl, nalézací soud se s tímto důkazem vypořádal, znalci byli slyšeni u hlavního líčení a z toho znaleckého posudku plyne především zjištění, že i běžný průměrný člověk, tedy i laik při delším kontaktu s poškozenou, tedy Z.S. musel poznat, na kolik je zasaženo její duševní zdraví a její rozumové schopnosti. Tento posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie, byl doplněn ještě dalším posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie a z tohoto posudku pak plyne zjištění, že schopnosti svědkyně Z.S. správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události byly v době zkoumaných skutků podstatně omezené. Znalec Mgr. Michal Pernička dospěl k závěru, že u svědkyně byla totiž přítomnost a rozvoj demence středně těžkého stupně objektivně zachycena od jara 2019. S tímto posudkem, resp. obsahem se nalézací soud vypořádal a s ohledem na závěry obou znaleckých posudků pak také se musel vypořádat s výpověďmi svědkyně Z.S. a dospěl k závěru, že při zjišťování skutkového stavu věci nelze z výpovědi této svědkyně vycházet. Je nepochybné, že pan obžalovaný nesouhlasí se závěry znaleckých posudků, což je jeho právo a má pochybnosti o zjištěných závěrech, nicméně jsou to pochybnosti plynoucí z hodnocení tohoto důkazu jednou ze stran trestního řízení, přičemž pochybnosti o obsahu znaleckého posudku nejsou dány ani objektivně z hlediska jeho obsahu, kdy i nalézací neshledal žádných závad v obsahu zpracovaných posudků. Lze tedy uzavřít, že pan obžalovaný nesouhlasí se závěry těchto posudků ve vztahu k poškozené Z.S. a revizním posudkem se v podstatě domáhá toho, aby tyto závěry byly revidovány ve smyslu jeho námitek a úvah. Odvolací soud rovněž neshledal ve zpracovaných posudcích žádné vnitřní nesrovnalosti, žádné pochybnosti o tom, že tyto posudky obsahují relevantní závěry. Proto dospěl k závěru, že není dán podklad pro zpracování revizního znaleckého posudku a byl tedy tento návrh odvolacím soudem zamítnut.
10. Pokud jde o obsah odvolání pana obžalovaného, tak je třeba konstatovat, že toto směřuje především do hodnocení důkazů soudem nalézacím, kdy námítky pana obžalovaného směřují především ke skutkovým zjištěním a následně i právní kvalifikaci skutkového stavu zjištěného nalézacím soudem. K tomu odvolací soud konstatuje, že hodnocení důkazů je především právem soudu nalézacího a odvolacímu soudu nepřisluší do takového hodnocení důkazů zasahovat, není-li v rozporu se zásadami formální logiky, případně pokud by nebyl dodržen postup dle § 2 odst. 6 trestního řádu.
11. Pokud jde o námítky stran skutku pod 1., pak je zcela nepochybné, že v daném případě nejednala poškozená Z.S. zcela samostatně a i odvolací soud považuje za správné zjištění nalézacího soudu, že zde výrazně se projevoval vliv a potřeby pana obžalovaného. Již před soudem nalézacím uplatnil pan obžalovaný obhajobu, že finanční prostředky od poškozené M.P. si půjčovala svědkyně Z.S. Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

na bydlení, kdy uplatnil obhajobu, že měli v plánu společně opustit Němčičky a bydlení si hledali. Opakoval, že se nejedná o falešnou záminku. Rovněž poukázal na to, že svědkyně Z.S. uvedený dluh splácela. Nalézací soud však obhajobě obžalovaného neuvěřil s ohledem na výpověď, jednak svědkyně P. a jednak s ohledem na listinné důkazy. Je zcela evidentní, že informace o důvodech půjčky svědkyně P. získala od svědkyně Z.S., nicméně byla jí poskytnuta informace, že obžalovaný je bohatý muž, má investice v zahraničí a jak přijdou peníze, pak bude půjčka do půl roku splacena. Z výpovědi svědkyně plyne, že tomuto sdělení byl přítomen obžalovaný, který zdůrazňoval, že v případě nezaplacení určitých poplatků mu nebudou zbývající finanční prostředky v rádech milionů vyplaceny. Uvedené zjištění bylo podporováno listinným důkazem, zejména č.l. 57, kde je založena písemná žádost o zapůjčení peněz ze dne 7. 11. 2019. Pokud tedy nalézací soud neuvěřil obhajobě pana obžalovaného a pan obžalovaný stejnou obhajobu uplatňuje i v řízení před soudem odvolacím, tak je třeba konstatovat, že odvolací soud se v plném rozsahu ztotožnil se závěry soudu nalézacího a má za to, že u skutku pod bodem 1) naplnil obžalovaný žalovaný přečin jak po stránce objektivní, tak i subjektivní. Nebylo totiž možno přehlédnout v celé situaci základní zjištění, že obžalovaný byl dlouhodobě ve velmi špatné finanční situaci, kdy rovněž šlo o významné částky věřitelů vůči obžalovanému jako dlužníku.

Pokud jde o skutek pod bodem 2), pak obžalovaný uplatnil obhajobu, že částku 17 365 Kč uhradil z prostředků, které mu byly zaslány na účet poškozené Z.S. a jednak v odvolání uplatnil obhajobu, že tuto platbu provedl se souhlasem poškozené S.. Namítá, že ke dni 13.12.2020 byla plně svéprávná a dovolila mu realizaci uvedené platby. Nalézací soud se s touto obhajobou vypořádal a odvolací soud se s hodnocením důkazů stran tohoto skutku v plném rozsahu ztotožnil. Z obsahu spisového materiálu totiž plyne, že pan obžalovaný od svých přátel na účet poškozené obdržel částku 58 000 a částku 95 000 v měsících červnu až červenci roku 2020, nicméně ještě před dnem 13. 12. 2020 byla takto získaná hotovost vyčerpána pro potřeby pana obžalovaného. Jednak obžalovaný uvedl, že použil na zakoupení dvou vozidel částku 47 489 Kč a částku 27 000 Kč, přičemž z výpisu z účtu poškozené plyne, že v měsíci červnu 2020 došlo k výběru částky 20 000 a 47 489 Kč. V následujícím období pak obžalovaný uhradil svému známému či příteli panu K. zpět na zapůjčenou částku 83 325 Kč a již v tomto okamžiku tedy vyčerpal finanční prostředky, které od svých přátel získal. Lze tedy uzavřít, že tato část obhajoby obžalovaného, tedy že dlužnou částku vůči obci Němčičky uhradil ze svých prostředků uložených na účtu poškozené S., je vyvrácena. Pokud jde o otázku souhlasu paní S., pak je třeba zdůraznit, že ze znaleckého posudku plyne, že její duševní schopnosti byly oslabeny nejméně od jara 2019 a je zcela nepochybné, že této situace bylo využito. Je nepochybné, že v tomto období neměl sice obžalovaný přímý přístup k účtu poškozené v tom smyslu, že potvrzovací kód byl zasílán na mobilní telefon poškozené, nicméně z této skutečnosti nelze dovodit, že obžalovaný jednal v plném souladu a se souhlasem poškozené a zda tedy byla řádně informována o tom, jaké platby vůbec jsou prováděny. Odvolací soud se proto s námitkou pana obžalovaného ve vztahu ke skutku pod bodem 2) neztotožnil.

Pokud jde o skutek pod bodem 3) tak v daném případě je zcela nepochybné, že určité jednání se společností APP UMBRELLA, a.s. bylo realizováno, nicméně s ohledem na znalecký posudek stran poškozené paní S., lze jednoznačně dovodit, že bylo zcela mimo realitu očekávat, že by chápala smysl a význam celé investice. Nelze v této souvislosti přehlédnout, že uvedená společnost sice nabízela investici do kryptoměny, nicméně nešlo o kryptoměnu obchodovanou na běžných kryptoměnových burzách, a i struktura této nabídky se jeví jako ne zcela relevantní a spíše pochybná. Nelze přehlédnout, že pan obžalovaný po získání částky 52 000 Kč tuto uložil na svůj vlastní účet, respektive na účet jedné ze svých společností a odvolací soud má za to, že k takovému postupu nebyl pražádný důvod. Jestliže chtěl investovat ve prospěch poškozené, nic mu nebránilo, aby tuto investici realizoval přímo z účtu paní poškozené, když tento přístup měl zajištěn tím, že potvrzovací kód k realizaci jakýchkoliv transakcí mu poškozené předávala, jak o tom svědčí i situace u skutku pod bodem 2) napadeného rozsudku. Pro úplnost je třeba dodat, že je skutečností, že pan obžalovaný v roce 2020 založil poškozené dva účty na cizí měnu, jednak pro americký dolar

a jednak pro euro a poté z účtu jedné své společnosti převedl na eurový účet poškozené finanční částku, ovšem její část pak použil k úhradě vůči subjektu ve Slovenské republice. Je skutečností, že část finančních prostředků na tomto účtu zůstala, nicméně tato skutečnost nesvědčí o tom, že by se obžalovaný skutku nedopustil a uvedená částka na tomto eurovém účtu může být považována maximálně za otázku náhrady škody, byť jen částečné. Nicméně odvolací soud dospěl k závěru, že obžalovaný s finanční částkou 52 000 Kč, kterou převzal v hotovosti od poškozené nakládal podle své libosti, zcela mimo dosah poškozené a pokud jde o výnosy z uvedené investice do kryptoměny, pak je třeba konstatovat, že v případě účtu pro americký dolar a pro euro již nepotřeboval potvrzovací kód od poškozené, neboť poškozenou z tohoto procesu potvrzování vyřadil. Odvolací soud se proto neztotožnil s námitkami obžalovaného stran skutku pod bodem 3).

Ve vztahu ke skutku pod bodem 4) uplatnil pan obžalovaný v rámci své výpovědi před soudem nalézacím několik verzí, kdy poukázal na to, že úvěr potřebovali, aby mohli opustit Němčičky, dále uplatnil obhajobu, že za peníze z úvěru koupil dvě auta, která jsou vedena na poškozenou. Následně uplatnil další obhajobu, že částka získaná z úvěru, tedy částka 19 000 Kč, včetně částky 130 000 Kč od paní P. byly poškozené odcizeny, nakonec uplatnil obhajobu, že v době jednání o úvěru, respektive o obnovení úvěru do tohoto jednání vůbec nezasahoval, neboť obědval. Pokud jde o otázku řízení o svéprávnosti pak je třeba připomenout, že pan obžalovaný měl k dispozici plnou moc od poškozené S. k jejímu zastupování, jako generální zmocněnec, byl tedy informován o průběhu řízení o omezení svéprávnosti a také podával, byť opožděné, odvolání. Byl tedy pan obžalovaný informován o průběhu tohoto řízení, a také jeho výsledku. Odvolací soud se s námitkami pana obžalovaného stran skutku v bodu 4.) neztotožnil, a v plném rozsahu souhlasí se závěry nalézacího soudu, který mj. i vyhodnotil listinné materiály, týkající se této úvěrové smlouvy, neboť v případě údajů uvedených na osobu poškozené je uveden email obžalovaného, rovněž tak jeho telefonní číslo, a pokud nalézací soud dospěl k závěru, že již z takto vyplněných údajů lze dovodit, že osobou fakticky vyřizující úvěr musel být obžalovaný, pak tento údaj považuje odvolací soud i s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti k osobě paní poškozené za správný. Pokud je namítáno, že telefonické hovory pochází až z následujícího dne, pak tato skutečnost plyne i z napadeného rozsudku, a s obsahem telefonních hovorů, resp. nahrávkami se nalézací soud vypořádal, a již z těchto hovorů učinil závěr, že to byl obžalovaný, který v podstatě inicioval jednání o úvěru, byl jeho strůjcem, a pokud paní poškozená i v rámci těchto hovorů odpovídala, pak plyne, že v zásadě opakovala údaje, které uvedl pan obžalovaný. Je tedy zřejmé, že paní poškozená, v rozsudku je nesprávně uvedeno obžalovaná, si vůbec patrně neuvědomovala, o čem je hovor veden, a pasivně opakovala slova, která jí sděloval pan obžalovaný, zejména pokud se týkají konkrétních údajů k úvěru. Nalézací soud se vypořádal i s otázkou předchozího úvěru na částku 30 000,-Kč, byť tento úvěr nebyl předmětem obžaloby, a nebylo tedy o něm rozhodováno napadeným rozsudkem. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že námitky pana obžalovaného důvodné nejsou, jsou opakováním jeho obhajoby, kterou uplatnil již před soudem nalézacím, a nalézací soud se s těmito námitkami vypořádal, a podrobně rozvedl své úvahy při hodnocení důkazů i ve vztahu ke skutkovým zjištěním, která z těchto důkazů pak učinil. Odvolací soud se ztotožnil se skutkovými závěry nalézacího soudu, a má rovněž zato, že tato skutková zjištění byla správně právně kvalifikována.

12. Pochybení pak neshledal odvolací soud ani ve výroku o trestech, kdy správně nalézací soud dovodil, že jsou splněny podmínky pro ukládání souhrnných trestů, a to dvou souhrnných trestů vzhledem k tomu, že o trestné činnosti pana obžalovaného bylo rozhodnuto jednak rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 1. 4. 2021, sp. zn. 1 T 170/2020 a jednak rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 23. 3. 2022, sp. zn. 3 T 4/2022. Pokud jde o trest, který byl uložen pod bodem I. napadeného rozsudku ve výměře 30 měsíců, pak odvolací soud má za to, že tento trest nelze považovat za trest nepřiměřeně přísný. Byl ukládán k výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 1 T 170/2020, kdy tímto rozsudkem byl panu obžalovanému původně uložen trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců za přečin dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to jako

trest podmíněný, přičemž 8. 12. 2022 byl tento trest změněn na trest nepodmíněný. Je třeba konstatovat, že panu obžalovanému byl v tomto případě ukládán trest za více přečinů, rovněž tak nelze přehlédnout, že těchto přečinů, které jsou uvedeny pod bodem I. výroku rozsudku spáchal pan obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení z rozsudku Obvodního soudu Praha 10 ze dne 20. 8. 2018, kdy panu obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, a stanovena zkušební doba nejdříve do 27. 11. 2022, a poté prodloužena do 27. 5. 2023. Byť se v případě rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 10 jednalo o přečin dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, pak je třeba konstatovat, že pan obžalovaný se dopustil recidivy trestné činnosti, a k této okolnosti bylo nutno přihlídnout. Panu obžalovanému byl ukládán trest odnětí svobody podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku, a byl tedy ohrožen trestem odnětí svobody na 1 rok – 5 let. Jestliže byl panu obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pak se tak stalo ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, a takto stanovený trest nelze považovat za trest nepřiměřeně přísný. Ani odvolací soud pak nedospěl k závěru, že by tento trest mohl být ještě nespojen s omezením osobní svobody. V souladu s ustanovením § 43 odst. 2 tr. zákoníku pak byl i současně uložen trest zákazu činnosti v trvání 1 roku, neboť tento trest byl uložen předchozím rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 1 T 170/2020. Pokud jde o trest, který byl panu obžalovanému uložen pod bodem II. rovněž jako trest souhrnný, a to v trvání 1 roku, pak ani zde nedospěl odvolací soud k závěru, že by tento trest byl nepřiměřeně přísný. Jednak byl ukládán za dva přečiny, jednak je třeba poukázat na skutečnost, že rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 3 T 4/2022 byl panu obžalovanému za přečin dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců nepodmíněně, a trest zákazu činnosti v trvání 30 měsíců. Jestliže byl uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku, pak jednak došlo k faktickému zpřísnění trestu v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku o 2 měsíce, a jednak podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku byl uložen v polovině zákonné trestní sazby. Ani u tohoto trestu co do jeho délky nedospěl odvolací soud k závěru, že by šlo o trest nepřiměřeně přísný. Ani ve vztahu k výroku o trestu v trvání 1 roku nedospěl odvolací soud k závěru, že by byly splněny podmínky pro výkon tohoto trestu nespojený s omezením osobní svobody. Současně byl uložen panu obžalovanému úhrnný trest zákazu činnosti v trvání 30 měsíců. V souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku pak byly zrušeny výroky o trestech z rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 1. 4. 2021, sp. zn. 1 T 170/2020 a rozsudku Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 3 T 4/2022, kdy tyto výroky jsou logickou součástí při ukládání souhrnného trestu dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Výrok o náhradě škody pak byl i odvolacím soudem rovněž shledán správným, nebyl napaden odvoláním žádného z poškozených, a s ohledem na obsah odvolání pana obžalovaného byl i tento výrok přezkoumán. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti nebylo odvolání pana obžalovaného shledáno důvodným, a proto bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,

- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,

- čeho se dovolatel domáhá,

- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,

- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 23.03.2023

JUDr. Halina Černá v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval: JUDr. Jaroslav Pálka v. r.
soudce